

Kom ihåg

En stad för alla

**Europeiska handikappårets
seminarier i Stockholms stad**

Utgivare: Kommun-HSO Stockholm
Idé och produktion: Malin Bernt
Foto: Tomas Engblom och Camilla Ring
Repro och tryck: Valör Repro AB
Mars 2004

En stad för alla

**Europeiska handikappårets
seminarier i Stockholms stad**

Introduktion

EU utnämnde år 2003 till Europeiska handikappåret. Syftet var att öka kunskapen och förståelsen för hur det är att leva med ett funktionshinder.

Sverige valde att fokusera på temat Mänskliga Rättigheter och funktionshinder. Stockholms stad tillsammans med olika handikapporganisationer bildade en ledningsgrupp för ett projekt som kallades "En stad för alla". Deras vision var att öka medvetenheten och förändra attityder hos stadens beslutsfattare – politiker, förvaltningsdirektörer och bolagsdirektörer genom framför allt två seminarier.

Arbetet för att personer med funktionshinder kan bli fullt delaktiga i samhället faller inte med Europeiska handikappårets slut. Det är tvärtom då många nya idéer, seminarier och projekt ska skapas utifrån den kunskap som samlades in under 2003. Detta material kan användas som en inspiration vid framtida seminarier och arrangemang. Häftet ger också en möjlighet att få kunskap om vad som hände i Stockholms stad under Europeiska handikappåret. Dessutom kan seminariedeltagarna få en påminnelse om vad som sades och de som inte kunde närvara få en inblick i de uppskattade seminarierna.

Mål

1. Beröra, inspirera och skapa nya möjligheter!
2. Skapa mötesplatser mellan beslutsfattare och personer med funktionshinder och låta dem lära känna personen bakom etiketten.
3. Ge möjlighet för politiker och tjänstemän att reflektera över deras eget beteende när de möter personer med funktionshinder. Bli medvetna om den ångest och skuld som kan väckas när man möter personer med funktionshinder. Varför är vi så rädda för att möta människor som är annorlunda än vi själva?
4. Sprida kunskap om olika funktionshinder, speciellt de osynliga.
5. Efter seminarierna vet deltagarna mer om hur det är att leva med olika slags funktionshinder, de har större motivation att förbättra levnadsvillkoren för människor med funktionshinder och de kommer att ha konkreta verktyg för att göra det.

Föreläsare

▲ Hans von Axelson, verksamhetschef för tillgänglighetscentret på Handikappombudsmannen har fått en ros efter sin medverkan på seminarierna.

▲ Lissie Lindhult har flera osynliga funktionshinder och blir ofta ifrågasatt varför hon har "förmåner" som parkeringstillstånd, färdtjänst, hemtjänst och andra tjänster som hon behöver.

"Den flygande arketypen"

Maria Johansson, skådespelerska, rullstolsanvändare och tillgänglighetsombudsman på DHR framträdde med en monolog ur "Simon och Ekarna" av Marianne Fredriksson.

Handikappombudsmannen

Hans von Axelson, verksamhetschef för tillgänglighetscentret på Handikappombudsmannen (HO), berättade i dialogform med Annika Dopping om HO:s uppdrag och jämförde hur det är i andra länder, framför allt USA. Han tog också upp de två diskrimineringslagar som avser anställning och vid högskola/universitet. Hans huvudbudskap var att funktionshinderperspektivet måste medvetandegöras hos alla människor och i alla verksamheter för att det ska bli ett samhälle för alla.

Attityder och osynligt funktionshinder

Lissie Lindhult berättade om hur det är att leva med osynliga funktionshinder och hur det är att ständigt bli ifrågasatt. Tonvikten lade hon på att det behövs någon som har helhetsbilden av funktionshindrades alla kontakter med olika handläggare och läkare, och som kan ge tips om hur man ska skriva ansökningar och informera om vilken hjälp det finns att få. Från början var hon utåt sett en fullt "frisk" person, men under föreläsningen plockade hon på sig det ena hjälpmedlet efter det andra, för att slutligen avlägsna sig från scenen med hjälp av rollator.

Samtal om bemötande och tillgänglighet

Malin Bernt berättade om hur allting handlade om hennes funktionshinder i barndomen och vilken börda det var. En vändpunkt var när hon började spela rullstolsbasket och blev sedd för den person hon var. Det tog henne 28 år att försonas med sin CP-skada som hon nu ser som en tillgång i livet.

Ulf Nordquist fortsatte med att berätta om vägen från seende till att bli helt blind i tonåren på ett mycket humoristiskt och sympatiskt sätt. Han lockade fram flera gapskratt från publiken när han berättade roliga episoder, t ex hur han som synsvag alltid gick med en vit påse viftande framför sig så han skulle se vart han skulle gå. Hans vändpunkt var när han gick med i SRF och träffade andra synskadade som hade accepterat sin synskada. "Det är ballt att vara blind!" var hans tilltalande budskap.

Ami Rohnitz berättade om hur det är att vara psykiskt funktionshindrad i en allt hårdare värld. Efter mordet på Anna Lindh ses personer med psykiska sjukdomar som potentiella mördare och våldsgärningsmän. Allt fler människor med psykiska besvär isolerar sig och vågar inte ta kontakt med andra människor. Hon brinner för att minska medicinering och öka mänskliga kontakter för personer med psykiska funktionshinder.

Tarek Abdellatif berättade om hur det är att leva som döv. Han är universitetsutbildad och möter ibland människor som tycker det är konstigt att han är så högutbildad när han inte kan höra. Han tycker det är viktigt att påverka attityder och minska fördomar redan i grundskolan, kanske till och med på förskolan, för att inställningen till människor med funktionshinder ska förändras.

Inga-Lill Christiansson reflekterade över hur viktigt det är att bli sedd som människa och inte som någon handikappad. Förklaringen till att många människor tycker synd om funktionshindrade kan vara att de får skuld känslor för att de är "friska" och handlar utifrån en negativ känsla.

Anna och Lotta

Anna föddes med en funktionsnedsättning. Hennes föräldrar kände skuld och undrade vad det var för fel på dem som inte kunde få ett friskt barn. Hela omgivningen var förtvivlad. Ända sedan Anna var liten kände hon att hon var till besvär. Hela Annas liv handlade om hennes begränsningar och problem.

När Anna blev äldre såg hon bara yttre hinder överallt. Det ledde till att hon engagerade sig i handikapprörelsen. Men ju mer hinder hon försökte få bort, desto mer hinder såg hon. Ibland mötte hon människor som tyckte synd om henne. Anna kände sig nertryckt och ilskan växte. Hon åldrades till en mycket missnöjd och bitter tant. Och sen dog hon och begravdes i ett hål i marken. Jord östes över henne och på Annas gravsten stod det "Anna kämpade mot livet och förlorade".

Lotta föddes med en funktionsnedsättning. Lotta var ett efterlängtat barn och föräldrarna gladdes åt deras dotter. Ända sedan hon var liten fick hon höra att hon var en tjej som visste vad hon ville. Ibland tappade Lotta modet och tyckte det var jobbigt, men oftast brydde hon sig inte om sin funktionsnedsättning. Hon var för upptagen med att leva livet.

Lotta ville bli arkitekt. Efter hårt arbete blev hon en eftertraktad arkitekt när det gällde tillgänglighet. Lotta ville inspirera andra med funktionshinder att göra något av sitt liv och gick med i handikapprörelsen. Hon blev en stor förebild för många. Lotta åldrades till en glad och rik tant. Och sen dog hon och begravdes i ett hål i marken. Jord östes över henne och på Lottas gravsten stod det "Lotta kämpade med livet och vann".

▼ I samtalsgruppen ingick bland andra Malin Bernt, Ulf Nordquist och Ami Rohnitz.

Stadens borgar

Borgarråden berättade om vad som händer i Stockholms stad och vad som ska hända med tanke på att Stockholm ska bli världens mest tillgängliga huvudstad år 2010. Varje år avsätts 100 miljoner SEK till att göra Stockholm mer tillgängligt. Medlen används till anpassningsåtgärder i stadens utemiljöer, till exempel avfasade trottoarkanter vid övergångsställen och utslätade rännalar. Dessutom har det bidragit till anpassning av idrottsanläggningar och kulturevenemang. I 2004 års budget står det att stadens arbetsplatser ska utföra utbildningsinsatser i bemötande, att brukarinflytandet ska öka bland annat genom handikappråden och att man ska betona budskapet i den nationella handlingsplanen "Från patient till medborgare". Det är första gången något sådant står med i Kommunfullmäktiges budget!

Medverkade gjorde

Annika Billström (s), finansborgarråd

Kersti Py Börjeson (s), stadsbyggnadsborgarråd

Roger Mogert (s), gatu- och fastighetsborgarråd

Margareta Olofsson (v), socialborgarråd

Viviann Gunnarsson (v), miljö och konsumentborgarråd

Kristina Axén Olin (m), oppositionsborgarråd

Mikael Söderlund (m), oppositionsborgarråd

Ewa Samuelsson (kd), gruppleddare

Ann-Katrin Åslund (fp), gruppleddare

► Från vänster sitter Tarek Abdellatif, Kersti Py Börjeson, Margareta Olofsson, Roger Mogert, Annika Billström, Viviann Gunnarsson, Kristina Axén-Olin, Ewa Samuelsson och Malin Bernt

råd

▲ Annika Dopping, moderator, Iviann Gunnarsson (v), miljö- och konsumentborgarråd och Ulf Nordquist, SRF.

▼ Ami Rohnitz från RSMH, Mikael Söderlund (m), oppositionsborgarråd, Ann-Katrin Åslund (fp), gruppleddare och Malin Bernt, projektledare.

Pocket Teater

Tacka och ta emot!

Peter, rullstolsanvändare, blev nedvärderad och förringad av rektorn på Musikhögskolan. Han gav igen med samma mynt och blev ifrågasatt av sin syster och mamma. I ett samtal med sin syster sa han att han inte ville arbeta som musiklärare på ett tag.

Systemen blev arg på honom och tyckte att han inte har lika stora möjligheter som alla andra att välja. "Hur besvärlig får man vara när man har ett funktionshinder?"

Vilket är värst av synligt eller osynligt funktionshinder?

Peter träffade en tjejkompis som hade ett osynligt funktionshinder. De pratade om hur jobbigt det är för henne att ständigt bli ifrågasatt när hon parkerar på handikapplats och hur jobbigt det är för honom att bli duttad med. De skojade om att de kunde byta.

▼ Gunilla Paulsen spelar en kvinna med osynligt funktionshinder som träffar sin kompis, spelad av Ron Edfors, med ett synligt funktionshinder.

& Utbildning

Hur ska alla människors behov tillgodoses?

En tjänsteman i Vridinge kommun blev "galen" på handikapprörelsens krav och olika behov. "Hur ska vi tillgodose alla människors behov?" "Är det överhuvudtaget möjligt?" "Kan alla människor leva på lika villkor och vad får det kosta?"

Diskriminering i arbetslivet

Peter sökte jobb i en musikaffär. Han var kvalificerad och kom på intervju. Arbetsgivaren var mycket skeptisk och frågade om praktiska problem som kunde uppstå eftersom disken var så hög, om han var mycket borta på behandlingar och hur skulle han kunna stänga affären. Peter frågade om hon hade problem med att han satt i rullstol. "Nej, inte alls! Jag tänker inte överhuvudtaget på att du sitter i rullstol." Den kommentaren lockade fram mycket skratt och förmodligen kände många igen sig.

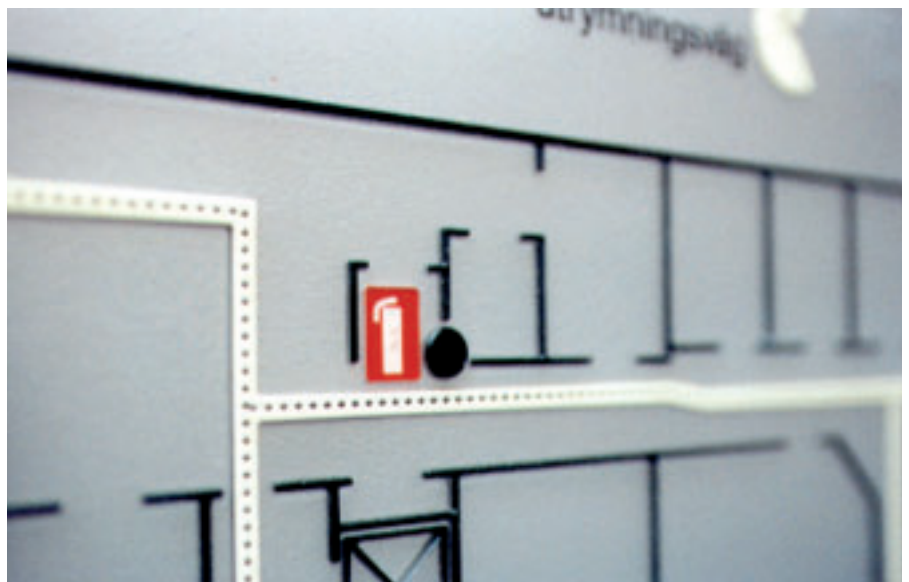
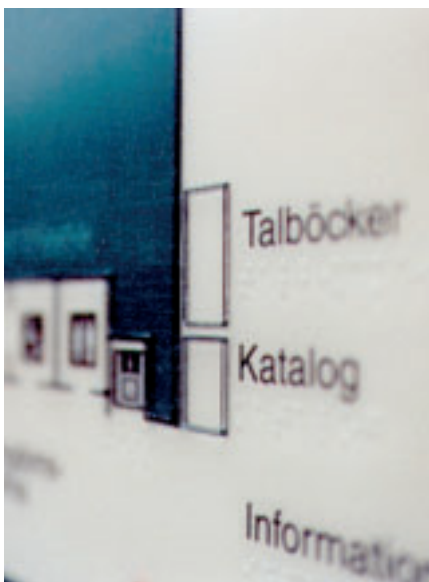
▼ Personer med hörselnedsättningar eller som är helt döva kunde följa med i det som sades på scenen både genom teckenspråkstolkning och skrivtolkning.

Utställningar

"OPEN" - En tillgänglig konstutställning av Simona Petre

Simona Petre är själv konstnär och rörelsehindrad, och samordnare av ett hundratal andra konstnärer med erfarenhet av funktionshinder. Tillsammans med bland andra konstnärerna Torgny Larsson och Sam Westerholm ställde de ut tavlor, skulpturer och installationer som är tillgängliga för personer med synskador och rörelsehinder. Deltagarna kunde prova glasögon som minskar synfältet och känna på konstverken.

**"Måndagar på egna ben" –
En fotoutställning av
Charlotte von Friedrichs**

Charlotte von Friedrichs, fotograf, följde dansgruppen "På egna ben", vars medlemmar har en utvecklingsstörning, under ett år och fotograferade dem. Det resulterade i en fotoutställning på ett 20-tal bilder. Några av dem visades på "En stad för alla".

Alla utställningar kommer att visas även i andra sammanhang efter Europeiska handikappåret. "Måndagar på egna ben" visas bland annat på Dansens Hus i januari-04.

▲ Helen Rönnegård, rehabinstruktör på Rehab Station Stockholm, var en av fotoutställningens modeller. Här tillsammans med Py Börjeson, stadsbyggnads- och idrottsborgarråd.

"Våga synas" – En fotoutställning om personer med rörelsehinder av Malin Bernt och Kjell B Persson

Fotoutställningen består av vackra och attraktiva bilder på personer med rörelsehinder. Syftet är att ge en positiv bild av hur det kan vara att ha ett rörelsehinder och förmedla budskapet SE människan och inte rörelsehindret!

Malin Bernt som är initiativtagare till bilderna vill visa att funktionshindrade behöver vara varken offer eller hjältar, vilket media oftast ger en framställning av, utan att människor med funktionshinder är vanliga personer och förekommer överallt.

Många människor tycker att bland det värsta som finns skulle vara att hamna i rullstol. Den stora rädslan hos dessa icke funktionshindrade kan bidra till att personer med funktionshinder upplever att de blir nedvärderade och kränkta i möten med andra.

Personer med funktionshinder behöver synas mer i alla slags sammanhang, som till exempel politiker, journalister eller programledare, för att bli accepterade i samhället. Det måste vi själva ta tag i. Vi kan inte sitta och vänta på mirakler utan vi måste skapa dem själva!

Våga synas!

Projektet vill påverka människors uppfattning om hur det är att ha ett rörelsehinder. Som rörelsehindrad försöker man må bra som alla andra. Det försvåras av en omgivning som ser funktionshinder som en symbol för hjälplöshet och tragedi. Texterna i bilderna är tagna direkt ur verkligheten och är exempel på vad man kan möta som funktionshindrad. Här kommer fler:

"Vad är det för fel på dig?"

"Min moster bröt benet en gång, så jag vet precis hur du har det!"

"Vad stark i armarna du måste vara som tar dig fram i rullstol!"

"Vad duktig du är som kan köra bil!"

"Om jag skulle hamna i rullstol skulle jag ta livet av mig."

"Du kanske kan gå om du tränar dina ben?"

"Varför säger du inte till att du vill ha hjälp?"

"Hur ska jag göra? Jag är så rädd att göra fel!"

"Vad jobbigt det måste vara att behöva sitta i rullstol, din stackare!"

TACK OM DU SER OSS
SOM MÄNNISKOR I
FÖRSTA HAND OCH INTE
SOM OBJEKT FÖR DIN
HJÄLPSAMHET OCH FÖR
ATT DU INTE PROJICERAR
DIN RÄDSLÅ OCH ÅNGEST
PÅ OSS!

Utställare

Rekryteringsgruppen

Rekryteringsgruppen är en ideell förening med en uppsökande verksamhet av barn, ungdomar och vuxna med rörelsehinder. De blev tillfrågade att medverka på seminarierna för att ta med sig rullstolar och en hinderbana som deltagarna skulle få prova att köra.

Deltagarna fick också prova hur det är att ha en **syn- och hörselnedsättning**. SRF i Stockholms stad hade med sig glasögon som minskar synfältet och Utbildningsförvaltningens hörselkonsulent kunde bistå med öronproppar och hörapparater.

Det var många som provade dessa olika funktionshinder och enligt utvärderingarna var det några som fick större förståelse för hur det kan vara. Hur frustrerande det kan vara att inte höra vad andra säger när det inte finns någon hörselslinga och man känner sig jobbig och "tjätig" när man påpekar det för sina arbetskamrater. Eller hur viktigt det är för synskadade med blindskrift för att kunna orientera sig på offentliga platser, t ex vid hissar.

◀ Mikael Söderlund (m), oppositionsborgarråd och Margareta Olofsson (v), socialborgarråd försöker köra uppför en kant med rullstol.

Independence Technology – Johnson & Johnson

De tog med sig två olika rullstolar: iBOT som kan balansera på två hjul vilket gör det möjligt för brukaren att komma på samma nivå med stående personer, köra terräng i skogen och ta sig upp och ner i trappor.

iGLIDE är en manuell rullstol med "hjälpmotor" som personer med förminskad armkapacitet kan köra även i uppförsbackar.

Kommun HSO:s medlemsföreningar som ställde ut informationsmaterial:

Celiakiföreningen i Stockholms län (CFS)
Föreningen för Utvecklingsstörda Barn, Ungdomar och Vuxna (FUB)
Neurologiskt Handikappades Riksförbund (NHR)
Föreningen för Rörelsehindrade Barn och Ungdomar i Stockholms län (RBU)
Riksförbundet för Social och Mental Hälsa (RSMH)
StorStockholms lokalförening för Riksförbundet Trafik & Polioskadade (RTP-StS)
Stockholms Reumatikerförening (R)
Stockholms Stamningsförening

Andra organisationer:

De Handikappades Riksförbund - Stockholmsavdelningen (DHR)
Synskadades Riksförbund i Stockholms stad (SRF)
Stockholms Dövas Förening (SDF)
Stockholms Handikappidrottsförbund (SHIF)
Stockholms Handikappidrottsförbund (StHIF)
Statens Institut för Särskilt Utbildningsstöd (Sisus)
Lättläst

▼ Erik Lissner demonstrerar iBOTs funktioner. Eftersom iBOT kan gå i trappor vore det fel att kalla det en elrullstol. Men vad ska man kalla den för?

Utvärderingar

Det här tyckte jag var bra:

Att människor med funktionshinder fick komma till tals.
Bra med känslomässiga upplevelser för att få ökad förståelse.
Hög kvalitet.
Intressant och lärorikt.
Möten med människor som är engagerade.
Lokalens tillgänglighet.

Det här tyckte jag kunde varit bättre:

Fokus skiftade från individ till företrädare för sitt funktionshinder.
Stressigt att behöva vara koncentrerad både under föreläsningar och raster.
Det kändes som ett gammalt tuggummi.
Det kändes som om alla öppna dörrar slogs in.
Lyfta fram potentiella lösningar istället för problemen.

Det här blev jag mest berörd av:

Att bemötande är viktigaste av allt i samhället. Speciellt inom olika förvaltningar. Därför ska jag se till att år 2004 ska det finns bemötandebildning för alla 1200 personal i Rinkeby.
Hur lätt det är att ta för givet att folk som ser friska ut också är friska – trots att de kan ha en funktionsnedsättning. Min uppfattning om osynliga funktionsnedsättningar vidgades.
Ulfs kommentar: Det är coolt att vara blind!
Att det fortfarande finns så mycket okunskap som fortfarande måste arbetas bort.
Att folk har konstig attityd mot funktionshindrade.

Dessa tankar väcktes i mig:

Vi måste arbeta ännu hårdare med att förändra attityderna i samhället. Oroväckande att inte politikerna visade större intresse. Det finns så mycket bra att göra i denna bransch! Ett bra bemötande är långt viktigare än själva ärendet!
Fick en identitet och accepterade mitt funktionshinder bland likasinnade. Vilken stor betydelse idrotten har.
Hur ska Stockholm bli världens tillgängligaste huvudstad utan en central myndighet eller ledning som har ett övergripande ansvar.
Just att mötas så här och delge och få erfarenheter tror jag är vägen att gå för ett humanare samhälle.

Det här fick jag reda på som jag inte visste:

Den dåliga kunskapen hos flera av borgarråden om levnadsvillkor för personer med funktionshinder.
Det är jävligt svårt att köra rullstol.
Information om psykiska funktionshinder. Dels från scenen, dels från den kvinna jag satt bredvid.
Varför man har både teckentolkar och skrivtolkar fick jag reda på, och mycket annat.
En liten inblick hur det är att vara handikappad.

Kommentarerna är utdrag ur 90 utvärderingar som samlades in efter seminarierna.

▲ Tomas Wilhelm, Idrottsförvaltningen, pratar med en annan deltagare på rasten.

▲ Ken Gammelgård från Handikappombudsmannens tillgänglighetscenter var också där.

▼ Ingela Mismo, journalist på "Nollåttan", De Handikappades Riksförbund – Stockholmsavdelningens tidning och Jan Anderstedt, Celiakiföreningen i Stockholms län.

Sammanfattning

Nu är Europeiska handikappåret slut och här kommer en sammanfattning av erfarenheter jag samlat på mig som projektledare.

En erfarenhet är att det är svårt att nå politiker. Den slutsats man kan dra med tanke på det låga antalet som deltog på seminarierna är att funktionshinderfrågor inte är ett högprioriterat område, inte ens under ett handikappår. Man hittar andra former för att nå ut med budskapet till beslutsfattare.

En reflektion jag har gjort är att handikapprörelsen behöver titta på sig själv också, och inte bara på "dom andra". Hur bemöter personer med funktionshinder andra människor, speciellt om de andra är oerfarna när det gäller funktionshinder? Är det alltid med ett leende på läpparna och en ödmjuk inställning? Hur bemöter man dåligt bemötande? Under arbetets gång har jag fått större förståelse för människor utan erfarenhet av funktionshinder. Det krävs en del att tillgodose människors olika behov. Bara att hitta en tillgänglig konferenslokal var en stor utmaning, där personer med rörelsehinder kunde ta sig in, hörselskadade kunde ta del av föreläsningarna och personer med elöverkänslighet kunde vara i utan att må dåligt. Förståelsen behöver öka överallt.

Rörelsen behöver också titta på hur man ska öka samverkan och minska den interna konkurrensen mellan olika funktionshindergrupper. Vad jag menar är att handikapprörelsen behöver utvecklas inifrån för att kunna utveckla andra. Mycket av arbetet måste börja med oss själva. Hur ska vi annars kunna framföra vårt gemensamma budskap till andra om vi inte är eniga?

Konkret behöver handikapprörelsen bli delaktig i stadens arbete när det gäller:

1. Att stadens arbetsplatser ska utföra utbildningsinsatser i bemötande.
2. Att brukarinflytandet ska öka bland annat genom handikappråden.
3. Att man ska betona budskapet i den nationella handlingsplanen "Från patient till medborgare".

För att öka handikapprörelsens inflytande behöver vi samverka både internt i handikapprörelsen och mellan handikapporganisationer och staden. Ledningsgruppen för "En stad för alla" har under Europeiska handikappåret byggt upp en grund för fortsatt samarbete när det gäller aktuella frågor.

Malin Bernt, projektledare för "En stad för alla"

▲ Magnus Lindmark, Synskadades Riksförbund i Stockholms stad, förser deltagarna med glasögon och blindkäppar. Siv Blomqvist och Karl-Henrik Jarenius assisterar som ledsagare.

▼ Lars Löfström, värd, pratar med en deltagare.

▼ Vid lunchen placerades deltagarna vid bestämda bord för att få tillfälle att prata med personer med olika bakgrund.

▲ Fotograferna Charlotte von Friedrichs och Kjell B Persson provar att köra rullstol.

▼ Två av deltagarna under kafferasten.

▼ Gunnar Årlind, PUFFA träningscenter och Monika Ring, Rehab Station Stockholm.

Tack

**Allmänna arvsfonden
Europeiska kommissionen
Stockholms stad
Svenska staten
Sisus**

**Tack till alla som var
med:**

Medverkande: Annika Dopping,
Pocket Teater & Utbildning, Maria
Johansson, Hans von Axelson, Lissie
Lindhult, Ami Rohnitz, Ulf Nordquist,
Tarek Abdellatif, Inga-Lill Christiansson,
Annika Billström, (s), finansborgarråd,
Kersti Py Börjeson (s), stadsbyggnads-
borgarråd, Roger Mogert (s), gatu- och
fastighetsborgarråd, Margareta

Olofsson (v), socialborgarråd,

Viviann Gunnarsson (v), miljö- och konsumentborgarråd, Kristina Axén Olin (m), oppositionsborgarråd,
Mikael Söderlund (m), oppositionsborgarråd, Ewa Samuelsson (kd), gruppleddare och
Ann-Katrin Åslund (fp), gruppleddare.

Värdar/Värdinnor: Elisabeth Lissner, Johanna Bäcker, Cecilia Rolf, Lars Löfström, Karl Jonvallen,
Marianne Törnlundh och Sebastian Nicula.

Utställare: Simona Petre, Charlotte von Friedrichs, Rekryteringsgruppen, Independent Technology -
Johnson & Johnson, Kjell B Persson, Celiakiföreningen i Stockholms län (CFS), Föreningen för
Utvecklingsstörda Barn, Ungdomar och Vuxna (FUB), Neurologiskt Handikappades Riksförbund
(NHR), Föreningen för Rörelsehindrade Barn och Ungdomar i Stockholms län (RBU), Riksförbundet för
Social och Mental Hälsa (RSMH), StorStockholms lokalförening för Riksförbundet Trafik &
Polioskadade (RTP-StS), Stockholms Reumatikerförening (R), Stockholms Stamningsförening, De
Handikappades Riksförbund - Stockholmsavdelningen (DHR), Synskadades Riksförbund i Stockholms
stad (SRF), Stockholms Dövas Förening (SDF), Stockholms Handikappidrottsförbund (SHIF),
Stockholms Handikappidrottsförbund (StHIF), Statens Institut för Särskilt Utbildningsstöd (Sisus) och
Lättläst.

Övriga: Teckenspråkstolkar, skrivtolkar, ledsagare och alla deltagare.

I ledningsgruppen för "En stad för alla" ingick Karl-Henrik Jarenius (ordförande), Ingrid Dahlén, Siv
Blomqvist, Kerstin Edberg, Tarek Abdellatif, Magnus Lindmark, Nisse Duwähl, Amir Amirrazi och
Riitta-Leena Karlsson.

Arrangörer av "En stad för alla"

Kommun-HSO Stockholm, Box 128 51, 112 98 Stockholm
Besöksadr: Alströmergatan 39A, 2 tr, Tel nr 08-692 58 30
Fax nr 08-650 64 15 E-post info@hsostockholm.se

DHR - De Handikappades Riksförbund -
Stockholmsavdelningen, Kvarnbacksvägen 30A, 168 74
Bromma Tel nr 08-564 82 650 Fax nr 08-28 28 34
E-post dhrs@algonet.se

SDF - Stockholm Dövas Förening, Palmfeltsvägen 13 B,
121 62 Johanneshov, Fax nr 08-662 59 20

SRF Synskadades Riksförbund i Stockholms stad,
Box 4903, 116 94 Stockholm
Besöksadr: Gotlandsgatan 44, 4 tr
Telefon 08-452 22 00 Fax 08-714 95 54

Funktionshinderombudsmannen, Swedenborgsgatan 20 A,
118 27 Stockholm Tel nr 08-508 25 610
Fax nr 08-508 25 099
E-post riitta-leena.karlsson@sot.stockholm.se

**Jag är en resurs —
sluta begränsa mig**